A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2020. május 28.*

„Előzetes döntéshozatal – (EU) 2015/1535 irányelv – Műszaki szabványok és szabályok – Szélenergiával működő áramfejlesztők – 2006/123/EK irányelv – A »szolgáltatás« fogalma – Környezet – 2009/28/EK irányelv – A megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatása – Kötelező átfogó nemzeti célkitűzések – A megújuló energiaforrásokból villamos energiát termelő létesítményekre alkalmazandó engedélyezési eljárásokra vonatkozó nemzeti szabály – Arányosság – A szélerőművek elhelyezkedésére vonatkozó korlátozásokat előíró tagállami szabályozás”

A C-727/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (kielcei vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2017. december 29-én érkezett, 2017. október 12-i határozatával terjesztett elő

a **Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S. A. w upadłości, korábban ECO-WIND Construction S. A**.

és

a **Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, S. Rodin, D. Šváby (előadó), K. Jürimäe és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: M. Aleksejev egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2020. február 6-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S. A. w upadłości képviseletében M. Ł. Szatkowski és M. Krasińska radcowie prawni, valamint M. Trzaskowska és A. Szufel adwokaci,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, M. Rzotkiewicz és D. Lutostańska, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– a német kormány képviseletében D. Klebs, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: C. Colelli avvocato dello Stato,

– az osztrák kormány képviseletében J. Schmoll és G. Hesse, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében K. Herrmann, Y. G. Marinova, Talabér-Ritz K. és L. Malferrari, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 241., 1. o.) 1. cikke (1) bekezdése f) pontjának, a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.) 15. cikke (2) bekezdése a) pontjának, továbbá az (EU) 2015/1513 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2015. L 239., 1. o.) módosított, a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 140., 16. o.; a továbbiakban: 2009/28 irányelv) 3. cikke (1) bekezdése első albekezdésének és 13. cikke (1) bekezdése első albekezdésének értelmezésére irányul.

2 A jelen kérelem előterjesztésére a Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S. A. w upadłości, korábban ECO-WIND Construction S. A. (a továbbiakban: ECO-WIND) és a Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach (kielcei autonóm közigazgatási fellebbviteli tanács, Lengyelország) közötti, ez utóbbi által hozott, Opatów város (Lengyelország) területén szélerőműpark megvalósításához való hozzájárulás megadását megtagadó határozatra vonatkozó jogvita keretében került sor.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2015/1535 irányelv

3 A 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének c), d) és f) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[…]

c) »műszaki leírás«, egy dokumentumban szereplő részletes leírás, amely egy termék előírt tulajdonságait határozza meg, mint például a minőségi színvonal, a teljesítmény, a biztonság vagy a méretek, beleértve a termékre alkalmazandó olyan követelményeket is, mint a termék megnevezése, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy címkézés és a megfelelőségértékelési eljárások.

[…]

d) »egyéb követelmények«, a műszaki leíráson kívüli egyéb olyan követelmény, amelyet a termékre különösen a fogyasztók vagy a környezet védelme céljából írnak elő, és amely befolyásolja a termék forgalomba hozatal utáni életciklusát, ilyen követelmény például a használat, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy hulladékkezelés feltételei, ha ezek a feltételek jelentősen befolyásolhatják a termék összetételét vagy természetét, valamint értékesítését;

[…]

f) »műszaki szabály«: műszaki leírások és más követelmények vagy szolgáltatásra vonatkozó szabályok, beleértve a vonatkozó közigazgatási rendelkezéseket is, amelyek betartása az értékesítés, a szolgáltatásnyújtás, valamely szolgáltató létrehozása vagy a valamely tagállamban vagy annak nagyobb részén történő használat esetén de jure vagy de facto kötelező, valamint a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, kivéve a 7. cikkben foglaltakat, amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítést [értékesítését] vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását.

A de facto műszaki szabályok a következőket foglalják magukban:

i. valamely tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek vagy a szolgáltatással kapcsolatos műszaki leírásokra vagy más követelményekre, illetve szabályokra vonatkoznak, vagy olyan szakmai vagy gyakorlati szabályzatokra, amelyek viszont műszaki leírásokra vagy más követelményekre, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályokra vonatkoznak, és amelyek betartása feltételezi a fent említett törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések által előírt kötelezettségeknek való megfelelést;
ii. önkéntes megállapodások, amelyeknél az egyik szerződő fél egy hatóság, amely a köz érdekében intézkedik, műszaki leírások vagy más követelmények, illetve szolgáltatásra vonatkozó szabályok teljesítéséről, kivéve a közbeszerzési ajánlati leírásokat;
iii. műszaki leírások vagy más követelmények, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályok, amelyek az ezeknek való megfelelés ösztönzése által termékek fogyasztására vagy szolgáltatások igénybevételére hatással bíró adó- vagy pénzügyi intézkedésekkel kapcsolatosak; ide nem értve a nemzeti társadalombiztosítási rendszerekkel kapcsolatos műszaki leírásokat vagy más követelményeket, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat.

Ez magában foglalja azokat a műszaki szabályokat, amelyeket a tagállamok által kijelölt hatóságok írnak elő, és amelyek a Bizottság által a 2. cikkben említett bizottság keretében összeállított és szükség esetén aktualizált jegyzékben szerepelnek.

Ugyanezt az eljárást kell alkalmazni e jegyzék módosítása esetén is.”

4 Ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„A 7. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő; a Bizottságot a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezen indokok nem derülnek ki már magából a tervezetből.

[…]”

A 2006/123 irányelv

5 2006/123 irányelv (76) preambulumbekezdése előírja:

„Ez az irányelv nem érinti az áruk szabad mozgására vonatkozó [EUMSZ 34–EUMSZ 36. cikk] alkalmazását. A szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezés alapján tiltott korlátozások a szolgáltatások nyújtására való jogosultság és a szolgáltatási tevékenység gyakorlása tekintetében alkalmazandó követelményekre terjednek ki, és nem a magukra az árukra alkalmazandókra.”

6 A 2006/123 irányelv „Hatály” címet viselő 2. cikke az (1) bekezdésében kimondja, hogy ez az irányelv [az Unió] valamely tagállamában letelepedett szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó, míg e cikk (2) és (3) bekezdése részletezi azon tevékenységeket és területeket, amelyekre ezen irányelv nem alkalmazandó.

7 Az említett irányelv „Fogalommeghatározások” címet viselő 4. címe a következőképpen fogalmaz:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »szolgáltatás«: az [EUMSZ 57. cikkben] említett, rendszerint díjazás ellenében nyújtott bármely önálló gazdasági tevékenység;

[…]”

8 A 2006/123 irányelv „Értékelendő követelmények” címet viselő 15. cikke a (2) és (7) bekezdésében kimondja:

„(2) A tagállamok megvizsgálják, hogy jogrendszerük a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy a szolgáltatási tevékenység gyakorlását az alábbi megkülönböztetésmentes követelmények bármelyikének való megfeleléshez köti-e:

a) mennyiségi vagy területi korlátozások, különösen a népesség alapján vagy a szolgáltatók közötti legkisebb földrajzi távolság formájában meghatározott korlátozások;

[…]

(7) A tagállamok értesítik a Bizottságot minden új törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésről, amely a (6) bekezdésben említett követelményeket határoz meg, az adott követelmények indokaival együtt. A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot az érintett rendelkezésekről. Az ilyen értesítés nem akadályozza meg, hogy a tagállamok az adott rendelkezéseket elfogadják.

Az értesítés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül a Bizottság megvizsgálja minden új követelménynek [az uniós] joggal való összeegyeztethetőségét, és adott esetben határozatot fogad el, amelyben az érintett tagállamot felszólítja a követelmények elfogadásától való tartózkodásra vagy azok eltörlésére.

A 98/34/EK irányelvvel összhangban valamely nemzeti jogszabály tervezetéről szóló értesítésnek párhuzamosan az ebben az irányelvben meghatározott értesítés követelményének is meg kell felelnie.”

A 2009/28 irányelv

9 A 2009/28 irányelv (14), (19) és (40) preambulumbekezdése kimondja:

„(14) A kötelező nemzeti célkitűzések fő célja a befektetői kiszámíthatóság biztosítása és a megújuló energiaforrások valamennyi fajtájából energia előállítására alkalmas technológiák folyamatos fejlesztésének ösztönzése. […]

[…]

(19) Kötelező átfogó nemzeti célkitűzéseik megvalósítása érdekében a tagállamoknak a kötelező végső célkitűzéseik megvalósítása irányába mutató ütemterv-előirányzatot kell követniük. El kell készíteniük a megújuló energiára vonatkozó, ágazati célkitűzéseikre vonatkozó információkat is magába foglaló nemzeti cselekvési terveiket, annak szem előtt tartásával, hogy a biomasszának többféle felhasználása van, ezért alapvetően fontos az új biomassza-források mozgósítása. Ezenkívül a tagállamoknak meg kell hozniuk az e célok eléréséhez szükséges intézkedéseket. Minden tagállamnak – a megújuló energiára vonatkozó nemzeti cselekvési tervben a várható teljes bruttó energiafelhasználás értékelése során – fel kell mérnie, hogy az energiahatékonyság és az energiatakarékosság milyen mértékben tud hozzájárulni nemzeti célkitűzések megvalósításához. A tagállamoknak figyelembe kell venniük az energiahatékony technológiák optimális kombinációját a megújuló energiaforrásokból előállított energiával.

[…]

(40) A megújuló energiaforrást hasznosító erőművek jóváhagyását, minősítését és engedélyezését felügyelő közigazgatási szervezet által alkalmazott eljárásnak a szabályok egyes projektekre történő alkalmazása során objektívnek, átláthatónak, megkülönböztetéstől mentesnek és arányosnak kell lennie. […]”

10 Ezen irányelv „Hatály” címet viselő 1. cikke kimondja:

„Ez az irányelv közös keretet hoz létre a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatására. Kötelező nemzeti célkitűzéseket állapít meg a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt összarányára és a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedésben felhasznált részarányára vonatkozóan. […]”

11 Az említett irányelv „A megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználására vonatkozó összesített kötelező nemzeti célértékek és intézkedések” című 3. cikke értelmében:

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a végső fogyasztásban betöltött, az 5–11. cikknek megfelelően számított részaránya 2020-ban legalább a nemzeti átfogó célkitűzésükben erre az évre az I. melléklet A. részében szereplő táblázat harmadik oszlopa szerint megállapított részarány. Ezek az összesített kötelező nemzeti célkitűzések összhangban vannak azzal a célkitűzéssel, hogy 2020-ig megvalósuljon a megújuló energiaforrásoknak az [Unió] teljes bruttó energiafogyasztásában való részarányára vonatkozóan előírt 20%-os minimum célkitűzés. Az e cikkben szereplő célkitűzések könnyebb megvalósítása érdekében valamennyi tagállam ösztönzi és elősegíti az energiahatékonyságot és az energiatakarékosságot.

[…]

(2) A tagállamok intézkedéseket vezetnek be, amelyek célja annak biztosítása, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya [helyesen: A tagállamok olyan intézkedéseket vezetnek be, amelyekkel hatékonyan biztosítható, hogy az általuk a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya] egyenlő vagy meghaladja az I. melléklet B. részében szereplő ütemterv-előirányzatban feltüntetett részarányt.

[…]”

12 A 2009/28 irányelv „Közigazgatási eljárások, szabályok és törvények” című 13. cikke az (1) bekezdésében kimondja:

„A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból villamos energiát, fűtőenergiát vagy hűtőenergiát termelő üzemekre és a kapcsolódó szállítási és elosztási hálózati infrastruktúrára, valamint a biomassza bioüzemanyaggá vagy más energiatermékké való átalakításának folyamatára alkalmazott, jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos nemzeti szabályok arányosak és szükségesek.

A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket különösen a következők biztosítása érdekében:

a) a tagállamok között a közigazgatási struktúra és szervezet terén fennálló különbségekre is figyelemmel, a jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos eljárások vonatkozásában a nemzeti, regionális és helyi közigazgatási szervek felelősségi köre világosan koordinált és meghatározott legyen, a területrendezést is beleértve, továbbá a tervezési és építési kérelmekről való döntésre átlátható ütemtervek vonatkozzanak;

b) a megfelelő szinten álljanak rendelkezésre a megújuló energia előállítására szolgáló létesítményekre vonatkozó kérelmek jóváhagyásának, minősítésének és engedélyezésének folyamatával, valamint a kérelmezők részére nyújtott segítséggel kapcsolatos információk;

c) a közigazgatási eljárások korszerűsítése [helyesen: egyszerűsítése] és gyors ügyintézés a közigazgatás megfelelő szintjén;

d) a jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos szabályok objektívek, átláthatóak, arányosak legyenek, ne alkalmazzanak hátrányos megkülönböztetést a jelentkezőkkel [helyesen: kérelmezőkkel] szemben, valamint teljes mértékben vegyék figyelembe a megújuló energia előállítására alkalmazott egyes technológiák sajátosságait;

[…]”

13 Ezen irányelv I. mellékletének A része tartalmazza, a [n]emzeti átfogó célkitűzések[et] a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a 2020. évi teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt részarányára, és a Lengyel Köztársaság tekintetében előírja, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya a 2020. évben 15%.

14 Az említett irányelv I. mellékletének B része tartalmazza a tagállamok számára meghatározott átfogó célkitűzések elérése érdekében követendő ütemterv-előirányzat kiszámításának módját.

A lengyel jog

15 A 2016. május 20-i ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (a szélerőművekkel kapcsolatos befektetésekről szóló törvény, Dz.U.2016.961; a továbbiakban: szélerőművekről szóló törvény) 3. cikke előírja, hogy a szélerőmű elhelyezkedését kizárólag a helyi területrendezési terv alapján határozzák meg.

16 A szélerőművekről szóló törvény 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Azon a távolságon belül létesíthető és építhető:

1) szélerőmű – lakóépülettől vagy lakásfunkcióval is rendelkező vegyes funkciójú épülettől, valamint

2) lakóépület, lakásfunkcióval is rendelkező vegyes funkciójú épület – szélerőművektől,

amely megegyezik vagy nagyobb a szélerőművek talajszinttől mért legmagasabb pontjának tízszeresénél, mely magasságba beleértendők a műszaki elemek, különösen a forgófej és a lapátok (szélerőmű teljes magassága).

[…]”

17 E törvény 6. cikkének megfelelően többek között figyelembe kell venniük az említett törvény 4. cikkében meghatározott távolságot:

– a települések és a voïévode szerveinek, amikor valamely helyi tervet vagy annak módosításait hozzák létre, szavazzák meg vagy fogadják el;

– az építésügyi közigazgatási hatóságok, amikor építési engedélyeket bocsátanak ki, vagy értékelik valamely kérelem ellen benyújtott fellebbezés megalapozottságát; és

– azon szervek, amelyek a környezeti tényezőkre vonatkozó határozatokat meghozzák, ezen határozathozatal időpontjában.

18 A szélerőművekről szóló törvény a kihirdetését követő tizennegyedik napon, vagyis 2016. július 16-án lépett hatályba.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

19 Az Eco-WIND fő tevékenysége villamos energia és fűtőenergia termelése és elosztása, valamint az energiával kapcsolatos szolgáltatások nyújtása volt.

20 2015. szeptember 15-én az ECO-WIND egy szélerőműpark-projekt engedélyezése iránti kérelmet nyújtott be Opatów polgármesteréhez. A polgármester határozatához szükség volt a Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach (a kielcei környezetvédelmi hatóság regionális igazgatója, Lengyelország) előzetes hozzájárulására és ez utóbbi részéről a projekt környezeti tényezőinek meghatározására. Azonban e regionális igazgató 2016. november 25-én elutasító határozatot fogadott el azzal az indokkal, hogy a tervezett szélerőművek és a meglévő lakóépületek között nem tartották tiszteletben a szélerőművekről szóló törvényben meghatározott távolságokat.

21 Következésképpen Opatów polgármestere 2017. január 9-i határozatával nem adott helyt az ECO-WIND kérelmének.

22 Az e határozattal szembeni fellebbezést elbíráló kielcei autonóm közigazgatási fellebbviteli tanács megsemmisítette e határozatot amiatt, hogy „[Opatów polgármestere] téves jogi terminológiát használt”. Ezzel szemben érdemben úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó szélerőműpark tervezett elhelyezkedése nem felel meg az alkalmazandó nemzeti szabályozásnak. A szélerőművekről szóló törvény 4. cikke ugyanis a tervezett szélerőmű magasságának megfelelő vagy annál nagyobb minimális távolság tiszteletben tartását írja elő a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épület között. Márpedig a tervezett szélerőműveknek 146 méter magasságúaknak kell lenniük, és a szélerőművek lakóépületektől való távolsága 431 és 703 méter közé esik, miközben a nemzeti szabályozás szerint

ilyen szélerőműveket a legközelebbi lakóépülettől legalább 1460 méteres minimális távolságra kell telepíteni. Egyébiránt a kielcei autonóm közigazgatási fellebbviteli tanács rámutatott arra, hogy a nemzeti jogalkotó a szélerőművekről szóló törvény tervezetének indokolásában jelezte, hogy e törvény nem tartalmaz a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett műszaki szabályokat.

23 Az Eco-WIND keresetet indított e tanács határozatával szemben a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach előtt (kielcei vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország).

24 A kérdést előterjesztő bíróság először is arra keresi a választ, hogy a szélerőművekről szóló törvény 3. és 4. cikke mennyiségi korlátozással azonos hatású lehet-e, és ennélfogva ellentétesnek bizonyulhat-e az EUMSZ 34. cikkel. E 3. és 4. cikk ugyanis a 100 méternél magasabb szélerőművek elhelyezését Lengyelország területének 1%-ára korlátozza, és *de facto* a szélturbinák kereskedelmének korlátozásához vezet. Továbbá a szélerőművekről szóló törvény tervezete indokolásának szövege ellenére a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az említett 3. és 4. cikk a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett műszaki szabályoknak minősül-e, amelyeket ezen irányelv 5. cikke értelmében be kellett volna jelenteni a Bizottságnak.

25 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy a 2006/123 irányelv 15. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti, szolgáltatók közötti területi korlátozásnak lehet-e tekinteni az azon követelményből eredő korlátokat, hogy valamely szélerőmű telepítésének meg kell felelnie a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épület közötti minimális távolságnak. E követelmény ugyanis *de facto* azzal a következménnyel járna, hogy korlátozza a szélerőművek általi villamosenergia-termelés területén gazdasági tevékenységet végző szolgáltatók közötti földrajzi távolságokat.

26 Harmadszor a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy tekintettel az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében előírt lojális együttműködés elvére, valamint az uniós jog elsőbbségének elvére, a szélerőművekről szóló törvény a 2009/28 irányelvvel összhangban állónak tekinthető-e. Közelebbről a kérdést előterjesztő bíróság azt a kérdést veti fel, hogy e törvény nem veszélyeztetheti-e az ezen irányelv által a Lengyel Köztársaság számára kitűzött cél megvalósítását, vagyis a megújuló energiaforrásokból előállított energia teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt 15%-os részaránya küszöbének elérését.

27 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság több olyan körülményre is hivatkozik, amelyek alapján kétségbe vonja a szélerőművekről szóló törvénynek a 2009/28 irányelvvel való összeegyeztethetőségét.

28 Egyrészt megjegyzi, hogy a szélerőművekről szóló törvénytervezet indokolása nem tartalmaz elegendő tényt annak megállapításához, hogy azt a követelményt, amely szerint a szélerőmű telepítésének feltétele a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartása, közérdeken alapuló nyomós ok igazolja, és az arányos a nemzeti jogalkotó által követett céllal. Közelebbről a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az ezen indokolásban szereplő, az egészség és a környezet védelmére, valamint a lakosság érdekére való hivatkozás nem meggyőző. Ezenkívül kétségei vannak afelől, hogy e követelmény arányos volna, mivel e távolság nem függ össze az egészség védelmére vagy a környezetvédelmi előírások megsértésére vonatkozó követelményekkel, és egy kevésbé korlátozó szabályozás is megfelelne a nemzeti jogalkotó által követett célnak. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a szélerőművek és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti távolság az alkalmazott technológia típusától vagy a zajvédelmi előírásoktól függően változhat.

29 Másrészt a kérdést előterjesztő bíróság a szélerőművekről szóló törvény 2016. augusztus 9-i módosítása tervezetének indokolására hivatkozik, amelyből kitűnik, hogy e törvény elfogadása Lengyelország területén a szélerőművek építésére vonatkozó lehetőségek jelentős korlátozásával járt, és hogy az említett törvény sérti a megújuló energiaforrásokból származó villamos energia termelése fejlesztésének szükségességét.

30 Ilyen körülmények között a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (kielcei vajdasági közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1. Úgy kell-e értelmezni a [2015/1535 irányelv] 1. cikke (1) bekezdésének f) pontját, hogy »műszaki szabályoknak« – amelyek tervezetét a fenti irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében közölni kell a Bizottsággal – minősül az a jogszabályi rendelkezés is, amely oly módon korlátozza a szélerőművek telepítését, hogy azok telepítési helye és a lakóépületek vagy lakásfunkcióval is rendelkező vegyes funkciójú épületek közötti minimális távolságot a szélerőművek talajszinttől mért legmagasabb pontjának tízszeresével megegyező vagy annál nagyobb távolságban határozza meg, mely magasságba beleértendők a műszaki elemek, különösen a forgófej és a lapátok?

2. Úgy kell e értelmezni a [2006/123 irányelv] 15. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy az a jogszabályi rendelkezés is a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy a szolgáltatási tevékenység gyakorlását területi korlátozásokhoz, különösen a meghatározott szolgáltatók közötti legkisebb földrajzi távolság formájában meghatározott korlátozásokhoz kötő rendelkezésnek minősül – amelyről az érintett tagállam a fenti irányelv 15. cikkének (7) bekezdése értelmében köteles értesíteni a Bizottságot – amely oly módon korlátozza a szélerőművek telepítését, hogy azok telepítési helye és a lakóépületek vagy lakásfunkcióval is rendelkező vegyes funkciójú épületek közötti minimális távolságot a szélerőművek a talajszinttől mért legmagasabb pontjának tízszeresével megegyező vagy annál nagyobb távolságban határozza meg, mely magasságba beleértendők a műszaki elemek, különösen a forgófej és a lapátok?

3. Úgy kell-e értelmezni a [2009/28 irányelv] 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdését és 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdését, hogy azokkal ellentétes egy olyan nemzeti jogi szabályozás, amely oly módon korlátozza a szélerőművek telepítését, hogy azok telepítési helye és a lakóépületek vagy lakásfunkcióval is rendelkező vegyes funkciójú épületek közötti minimális távolságot a szélerőművek talajszinttől mért legmagasabb pontjának tízszeresével megegyező vagy annál nagyobb távolságban határozza meg, mely magasságba beleértendők a műszaki elemek, különösen a forgófej és a lapátok?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

31 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azon követelmény, amely szerint a szélerőmű telepítésének feltétele a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartása, műszaki szabálynak minősül, amelyet ezen irányelv 5. cikke értelmében be kell jelenteni.

32 A 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontja a műszaki szabályok négy kategóriáját említ meg, nevezetesen először is a „műszaki leírást”, másodszor a „más követelményt”, harmadszor a „szolgáltatásokra vonatkozó szabályt”, negyedszer pedig a „tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy használatát”.

33 Az első kérdés megválaszolása érdekében meg kell tehát vizsgálni, hogy az a követelmény, amely szerint a szélerőmű telepítésének feltétele a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartása, a műszaki szabályok e rendelkezésben említett négy kategóriájának egyikébe tartozik-e.

34 E tekintetben először is a „szolgáltatásokra vonatkozó szabály” kategóriával kapcsolatban rá kell mutatni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy e követelmény műszaki szabálynak minősül-e amiatt, hogy noha ténylegesen nem tiltja, de ténylegesen korlátozza a szélerőforrásból származó energiatermelésre szolgáló eszközök, vagyis a szélerőművek értékesítését vagy használatát.

35 Így, mivel a kérdést előterjesztő bíróság kérdései nem szolgáltatásokra, hanem árukra, a jelen esetben a szélerőművekre vonatkoznak, nem kell megvizsgálni, hogy az említett követelmény a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerinti „szolgáltatásokra vonatkozó szabályok” kategóriájába tartozik-e.

36 Másodszor, ugyanezen követelménynek a „műszaki leírások” kategóriájába tartozása miatti műszaki szabályként történő esetleges minősítését illetően meg kell állapítani, hogy egy műszaki leírás feltételezi, hogy az azt előíró nemzeti intézkedés magára a termékre vagy annak csomagolására vonatkozik, és ennélfogva a termék valamely megkövetelt tulajdonságait határozza meg (2005. április 21-i Lindberg ítélet, C-267/03, EU:C:2005:246, 57. pont; 2012. július 19-i Fortuna és társai ítélet, C-213/11, C-214/11 és C-217/11, EU:C:2012:495, 28. pont).

37 Márpedig a jelen esetben az alapügyben szereplő szabályozás a szélerőművek telepítésének szabályozására korlátozódik, az elhelyezésük tekintetében betartandó minimális távolsági követelményt állapítva meg. Ennélfogva e szabályozás nem hivatkozik önmagában valamely termékre, a jelen esetben a szélgenerátorra, ennélfogva nem határozza meg e termék valamely megkövetelt jellemzőjét a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett f) pontja értelmében.

38 Következésképpen az alapügyben szereplő szabályozás nem tartozhat a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett „műszaki leírások” kategóriájába.

39 Harmadszor meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett „más követelmények” kategóriájába tartozhat-e.

40 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy e kategóriába tartozik az olyan szabályozás, amely olyan feltételt állapít meg, amely jelentős módon befolyásolhatja a termék összetételét, természetét vagy értékesítését (2005. április 21-i Lindberg ítélet, C-267/03, EU:C:2005:246, 69–72. pont; 2012. július 19-i Fortuna és társai ítélet, C-213/11, C-214/11 és C-217/11, EU:C:2012:495, 35. pont), mivel ezek a „más követelmények” többek között a szóban forgó termék életciklusának figyelembevételével, annak forgalomba hozatalát követően keletkezett követelményeket jelentik, többek között azokat, amelyek a termék felhasználására vonatkoznak.

41 Márpedig a jelen ügyben a jelen ítélet 37. pontjában szereplő értékeléshez hasonlóan meg kell állapítani, hogy azon követelmény, amely szerint a szélerőmű telepítése a szélerőművek és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától függ, nem áll közvetlen kapcsolatban az olyan termék összetételével, természetével vagy értékesítésével, mint a szélgenerátor. E tekintetben, még ha feltételezzük is, hogy e követelmény a szélerőművek telepítésére jogosult helyek korlátozásához vezet, és ennélfogva hatással van a szélgenerátorok értékesítésére, e hatás nem lenne kellően közvetlen ahhoz, hogy az említett követelmény a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontjában szereplő „más követelmények” kategóriájába tartozzon.

42 Az alapügy így különbözik a 2012. július 19-i Fortuna és társai ítélet (C-213/11, C-214/11 és C-217/11, EU:C:2012:495) alapjául szolgáló ügyektől, amelyben a játékautomatákhoz kötődő tevékenységnek a játékkaszinókon kívüli végzésére vonatkozó engedélyek megadásának, meghosszabbításának és módosításának tilalmára vonatkozó, szóban forgó szabályozás olyan feltételeket írt elő, amelyek hatással lehetnek a játékautomaták értékesítésére, következésképpen alkalmas volt arra, hogy e berendezések kereskedelmét közvetlenül érintse (2012. július 19-i Fortuna és társai ítélet, C-213/11, C-214/11 és C-217/11, EU:C:2012:495, 36. pont).

43 Következésképpen az alapügyben szereplőhöz hasonló szabályozás nem tartozhat a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összefüggésben értelmezett f) pontja értelmében vett „más követelmények” kategóriájába.

44 Negyedszer meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szereplő szabályozás tartozhat-e a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett, „a termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy felhasználását tiltó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések” kategóriájába.

45 E kategória azt feltételezi, hogy a szóban forgó intézkedés hatálya egyértelműen túlmegy a termék néhány lehetséges felhasználásának korlátozásán, és nem szorítkozik azok használatának egyszerű korlátozására (2005. április 21-i Lindberg ítélet, C-267/03, EU:C:2005:246, 76. pont; 2012. július 19-i Fortuna és társai ítélet, C-213/11, C-214/11 és C-217/11, EU:C:2012:495, 31. pont).

46 Az említett kategória ugyanis különösen azokat a nemzeti intézkedéseket érinti, amelyek nem tesznek lehetővé az érintett terméktől észszerűen elvárható tisztán másodlagos használattól eltérő használatot (2005. április 21-i Lindberg ítélet, C-267/03, EU:C:2005:246, 77. pont; 2012. július 19-i Fortuna és társai ítélet, C-213/11, C-214/11 és C-217/11, EU:C:2012:495, 32. pont).

47 A jelen ügyben, noha az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás által előírt azon követelmény, amely szerint a szélerőmű telepítésének feltétele a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartása, kétségkívül az olyan szélerőmű telepítésének tilalmával jár, amely nincs a lakásfunkcióval is rendelkező épülettől a tervezett szélerőmű magasságának megfelelő minimális távolságra, fontos rámutatni, hogy e szabályozás nem tiltja meg a gazdasági szereplők számára a telepítések folytatását, így a szélgenerátorok használatát és értékesítését sem.

48 Mindazonáltal a Bíróság előtti tárgyaláson a Bizottság – anélkül hogy ezt a lengyel kormány vitatta volna – azt állította, hogy a 2012–2016 közötti időszakban, vagyis a szélerőművekről szóló törvény elfogadását közvetlenül megelőző időszakban a telepített szélerőművek kapacitásai évi 760 megawattról évi 1000 megawattra nőttek, míg az e törvény elfogadását követő 2017. és 2018. évek során e kapacitások már csak évente 12 megawattal, illetve 6,7 megawattal nőttek.

49 E körülményekre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy azon követelmény, amely szerint a szélerőmű telepítése a szélerőművek és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától függ, nem eredményezi-e a szélgenerátorok forgalmazásának tényleges tilalmát, kizárólag azok marginális használatának teret hagyva.

50 A fenti megfontolások alapján az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontját úgy kell értelmezni, hogy azon követelmény, amely szerint a szélerőmű telepítésének feltétele a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartása, nem minősül olyan műszaki szabálynak, amelyet az említett irányelv 5. cikke szerint be kell jelenteni, feltéve hogy e követelmény nem eredményezi a szélgenerátorok csupán marginális használatát, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

A második kérdésről

51 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2006/123 irányelv 15. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától teszi függővé, a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy a szolgáltatási tevékenység gyakorlását területi korlátozásokhoz, különösen a

meghatározott szolgáltatók közötti legkisebb távolság formájában meghatározott korlátozásokhoz kötő rendelkezésnek minősül-e, amelyet a tagállamok ezen irányelv 15. cikke (7) bekezdésének megfelelően kötelesek bejelenteni a Bizottságnak.

52 Mindenekelőtt meg kell határozni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás a 2006/123 irányelv tárgyi hatálya alá tartozik-e.

53 E tekintetben emlékeztetni kell először is arra, hogy a 2006/123 irányelv a 2. cikke (1) bekezdésének megfelelően a valamely tagállamában letelepedett szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó, a 2. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett tevékenységek és kérdések kivételével.

54 Továbbá az említett irányelv 4. cikke 1. pontjának megfelelően ezen irányelv alkalmazásában „szolgáltatás” alatt az EUMSZ 57. cikkben említett, rendszerint díjazás ellenében nyújtott bármely önálló gazdasági tevékenység értendő.

55 Végül az említett irányelv (76) preambulumbekezdése pontosítja, hogy az EUM-Szerződés e rendelkezése értelmében tiltott korlátozások a szolgáltatások nyújtására való jogosultság és a szolgáltatási tevékenység gyakorlása tekintetében alkalmazandó követelményekre terjednek ki, és nem magukra az árukra alkalmazandókra.

56 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy noha a szélerőművekről szóló törvény 4. cikkének (1) bekezdése területi korlátozást vezet be a szélerőművek telepítésére vonatkozóan, e rendelkezés valamely termék, nevezetesen a villamos energia előállításával kapcsolatos tevékenységre vonatkozik.

57 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy valamely áru előállítási tevékenysége önmagában nem tekinthető szolgáltatásnak (lásd ebben az értelemben: 1985. május 7-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, 18/84, EU:C:1985:175, 12. pont; 1985. július 11-i Cinéthèque és társai ítélet, 60/84 és 61/84, EU:C:1985:329, 10. pont).

58 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy nem tartozik a 2006/123 irányelv hatálya alá az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától teszi függővé.

59 A Bíróság előtti tárgyaláson az ECO-WIND azt állította, hogy a villamosenergia-termelési tevékenységet hálózati szabályozási szolgáltatások, valamint energiabiztonsági szolgáltatások nyújtása kíséri. Mindazonáltal az ilyen szolgáltatásnyújtás fennállása nem kérdőjelezheti meg az előző pontban levont következtetést, mivel az említett szolgáltatások járulékosak a fő tevékenységhez, a villamosenergia-termeléshez képest.

60 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2006/123 irányelv 15. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan szabályozás, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától teszi függővé, nem minősül a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy a szolgáltatási tevékenység gyakorlását területi korlátozásokhoz, különösen a meghatározott szolgáltatók közötti legkisebb távolság formájában meghatározott korlátozásokhoz kötő rendelkezésnek, amelyet a tagállamok ezen irányelv 15. cikke (7) bekezdésének megfelelően kötelesek bejelenteni a Bizottságnak.

A harmadik kérdésről

61 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a 2009/28 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdését és 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan szabályozás, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától teszi függővé.

62 A harmadik kérdés megválaszolása érdekében elsősorban meg kell vizsgálni, hogy ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével ellentétes-e az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan szabályozás, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától teszi függővé.

63 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az említett irányelv 1. cikke közös keretet hoz létre a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatására, többek között úgy, hogy összesített kötelező nemzeti célkitűzéseket állapít meg a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt összarányára vonatkozóan.

64 Így a 2009/28 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a végső fogyasztásban képviselt részaránya a 2020. évre vonatkozó minimális küszöbértéket elérje. Ami a Lengyel Köztársaságot illeti, ezen irányelv I. melléklete A. részének harmadik oszlopából kitűnik, hogy e küszöbérték e tagállam 2020-as teljes energiafogyasztásának 15%-a.

65 Az említett küszöbérték elérése érdekében a 2009/28 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a tagállamok intézkedéseket vezetnek be, és tiszteletben kell tartaniuk az ezen irányelv I. mellékletének B. részében kifejtett ütemterv-előirányzatot.

66 A Bíróság már kimondta, hogy a tagállamok mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek azzal kapcsolatban, hogy mely intézkedéseket tekintik megfelelőnek a 2009/28 irányelv I. mellékletével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított összesített kötelező nemzeti célkitűzések eléréséhez (2017. szeptember 20-i Elecdey Carcelen és társai ítélet, C-215/16, C-216/16, C-220/16 és C-221/16, EU:C:2017:705, 32. pont).

67 A tagállamok ugyanis mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek az alkalmazott eszközök megválasztását illetően, és ennek keretében szabadon határozhatják meg és fejleszthetik a helyzetükhöz leginkább igazodónak talált megújuló energiaforrásokat, valamint az egyik megújuló energiaforrást előnyben részesíthetik a másikhoz képest.

68 Ezt az értelmezést támasztják alá a 2009/28 irányelv által követett célok. Egyrészt ugyanis az irányelv (14) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy ez az irányelv ösztönzi a megújuló energiaforrások valamennyi fajtájából energia előállítására alkalmas technológiák folyamatos fejlesztését. Másrészt az említett irányelv (19) preambulumbekezdéséből az következik, hogy a tagállamoknak követniük kell az ütemterv-előirányzatot, és figyelembe kell venniük az energiahatékony technológiák optimális kombinációját a megújuló energiaforrásokból előállított energiával.

69 Ebből következik, hogy a 2009/28 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével önmagában nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától teszi függővé.

70 Másodsorban meg kell vizsgálni, hogy ezen irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével – amely előírja, hogy a tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból villamos energiát termelő létesítményekre alkalmazott, engedélyezéssel kapcsolatos nemzeti szabályok arányosak és szükségesek – ellentétes-e az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás.

71 Előzetesen meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozásból eredő követelmény tartozhat-e a 2009/28 irányelv 13. cikke (1) bekezdése első albekezdésének hatálya alá.

72 Először is e rendelkezés szövegéből kitűnik, hogy az a megújuló energiaforrásokból villamos energiát termelő létesítményekre alkalmazandó, jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos nemzeti szabályokra vonatkozik.

73 Másodszor meg kell állapítani, hogy a 2009/28 irányelv (40) preambulumbekezdése értelmében az ilyen típusú létesítmények jóváhagyását, minősítését és engedélyezését felügyelő közigazgatási szervezet által alkalmazott eljárásnak a szabályok egyes projektekre történő alkalmazása során objektívnek, átláthatónak, megkülönböztetéstől mentesnek és arányosnak kell lennie.

74 Harmadszor, a 2009/28 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének d) pontjából kitűnik, hogy a tagállamoknak meg kell tenniük a megfelelő lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos szabályok objektívek, átláthatóak, arányosak legyenek, ne alkalmazzanak hátrányos megkülönböztetést a jelentkezőkkel szemben, valamint teljes mértékben vegyék figyelembe a megújuló energia előállítására alkalmazott egyes technológiák sajátosságait.

75 A fentiekből következik, hogy noha a 2009/28 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése egyrészt az „engedélyezéssel kapcsolatos nemzeti szabályok” kifejezést használja, másrészt pedig a címében a „közigazgatási eljárások, szabályok és törvények” kifejezés szerepel, e rendelkezés nem tesz semmilyen különbséget, és nem zárja ki kifejezetten az eljárási szabályoktól eltérő jellegű szabályokat. Ennélfogva ezen irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem korlátozódik az eljárási jellegű szabályokra.

76 Ezt az értelmezést erősíti meg a 2011. július 21-i Azienda Agro-Zootecnica Franchini és Eolica di Altamura ítélet (C-2/10, EU:C:2011:502, 72. és 73. pont), amelyben a Bíróság megállapította, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben szereplő nemzeti szabályozást, amely lényegében a szélerőművek Natura 2000 hálózathoz tartozó területeken történő megépítésének teljes és automatikus tilalmát mondta ki, a 2009/28 irányelv 13. cikkében előírt arányosság elvére tekintettel kell értékelni, mivel e szabályozás a megújuló energiaforrásokból villamos energiát termelő létesítményekre alkalmazandó engedélyezési eljárásokra vonatkozó nemzeti szabálynak minősül.

77 Ebből következik, hogy ellentétben azzal, amit a lengyel kormány a Bíróság előtt állított, a 2009/28 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése nemcsak az eljárási jellegű szabályokra, hanem a megújuló energiaforrásokból villamos energiát termelő létesítményekre alkalmazandó, jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos más nemzeti szabályokra is vonatkozik.

78 A jelen ügyben nem vitatott, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás a szélerőművek telepítésének engedélyezését szabályozó nemzeti szabálynak minősül, mivel – ahogyan azt a lengyel kormány a Bíróság előtti tárgyaláson előadta – az ilyen létesítmények nem engedélyezhetők, ha nem tartják tiszteletben az e szabályozásban előírt követelményeket.

79 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a 2009/28 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdése alkalmazandó az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozásra, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától teszi függővé.

80 Ilyen körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy az ilyen szabályozás szükségesnek és arányosnak bizonyul-e.

81 Így e bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy az érintett tagállam által elfogadott intézkedések nem haladják-e meg az alapügyben szereplő szabályozás által kitűzött jogszerű célok elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, ami azt jelenti, hogy több megfelelő intézkedés közül a kevésbé korlátozó

jellegűt kell választani, és az okozott hátrányok nem lehetnek aránytalanok az elérendő célhoz képest (lásd ebben az értelemben: 2011. július 21-i Azienda Agro-Zootecnica Franchini és Eolica di Altamura ítélet, C-2/10, EU:C:2011:502, 73. pont).

82 E célból az említett bíróságnak a tagállamokat megillető, a jelen ítélet 66. és 67. pontjában említett mérlegelési mozgástérre tekintettel figyelembe kell vennie többek között azt a tényt, hogy e szabályozás kizárólag a szélerőművekre korlátozódik, kizárva a megújuló energia előállításának más formáit, mint például a fotovoltaikus vagy biomasszát használó létesítményeket. Ezenkívül figyelembe kell venni azt is, hogy e szabályozást nemzeti szinten fogadták el, és az megfosztja a helyi hatóságokat minden mérlegelési jogkörtől az azon követelménytől való eltérés lehetőségét illetően, amely szerint a szélerőmű telepítésének feltétele a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartása.

83 A fentiekre tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2009/28 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdését és 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan szabályozás, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásához köti, amennyiben e szabályozás szükséges és arányos az érintett tagállam összesített kötelező nemzeti célkitűzéseire tekintettel, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

A költségekről

84 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdésének f) pontját úgy kell értelmezni, hogy azon követelmény, amely szerint a szélerőmű telepítésének feltétele a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartása, nem minősül olyan műszaki szabálynak, amelyet az említett irányelv 5. cikke szerint be kell jelenteni, feltéve hogy e követelmény nem eredményezi a szélgenerátorok csupán marginális használatát, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.**

2) **A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan szabályozás, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásától teszi függővé, nem minősül a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy a szolgáltatási tevékenység gyakorlását területi korlátozásokhoz, különösen a meghatározott szolgáltatók közötti legkisebb távolság formájában meghatározott korlátozásokhoz kötő rendelkezésnek, amelyet a tagállamok ezen irányelv 15. cikke (7) bekezdésének megfelelően kötelesek bejelenteni a Bizottságnak.**

3) **Az (EU) 2015/1513 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első**

albekezdését és 13. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan szabályozás, amely a szélerőmű telepítését a szélerőmű és a lakásfunkcióval is rendelkező épületek közötti minimális távolság tiszteletben tartásához köti, amennyiben e szabályozás szükséges és arányos az érintett tagállam összesített kötelező nemzeti célkitűzéseire tekintettel, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

Aláírások